

Hvis dette sidste virkelig var Tilfældet, maatte Lovgivningen paa dette Omraade overlade den hele Sag til sig selv; man kunde høist raade Folk til at anbringe deres Kapitaler i andre Foretagender; men dette er aabenbart ikke, i hvert Fald ikke den eneste Marsag til Nedgangen.

Var Rødspættebestanden inden for Skagen saa god som tidligere, vilde Markedet nu med den nuværende store Mængde Fiskere blive lige saa godt forsynet som før, ja egentlig bedre; men det er dette, der ikke finder Sted.

Markedet for vore i Kattegat fangede Flynderfisk er dels Indlandet, dels navnlig Thykland (Hamburg-Altona), dels i ringe Grad Gøteborg for de smaa Rødspætters Vedkommende.

Indlandets Hovedmarked er Kjøbenhavn, og her klages af alle Konsumenter dels over de enorme Priser for Rødspætter (30—40 D. pr. Pbd.), dels over Banfælighed ved at skaffe Rødspætter paa 20 Pbd. Sneesen og derover. I begge Henseender var man heldigere stillet for saa Nar siden.

I Altona viser den beedigede Auktionators Marsstatistik, at i 1890 naaede den ved Auktion solgte Fiskemængde sit Maksimum for Rødspætter „aus Scandinavien“, d. v. s. hovedsagelig fra Kattegat og tilbels Vesterhavet ved Sjælland. Der folgtes da ca. 350,000 Pbd. I 1891 folgtes ca. 220,000 Pbd., i 1892 ca. 130,000 Pbd., i 1893 endog kun ca. 50,000 Pbd. Den ikke ved Auktion bortsolgte Del er næppe taget af i samme Grad, men da det netop er den ikke særlig stærkt esterspurgte Vare, der sælges ved Auktion, saa at sige kun det til det faste daglige Behov ikke nødvendige Kvantum, viser Auktionen udmærket, om Tilførselen stiger eller falder; den viser det i en noget forstærket Grad*).

Fra Gøteborg har jeg ingen nærmere Oplysninger om Markedets Forsyning.

De omtalte Markeder (Kjøbenhavn og Hamburg-Altona) forsynes imidlertid med Rødspætter „aus Scandinavien“ ikke alene fra Kattegat, men ogsaa fra skandinaviske Fiskere i Nordsjøen og Skagerak, og dog vise de en saadan Nedgang.

For at faa en Forestilling om Fiskeriets Gang paa Fiskepladser, der alene ere afhængige eller dog i Hovedsagen afhængige af Rødspættefiskeriet i Kattegat, har jeg fra Havnefogden i Grenaa og fra Toldbøesenet i Gilleleje faaet Opgørelser over Fiskerifartøjernes Besejling af Havnene i de senere Nar. Opgørelsen fra Grenaa viser, hvor mange Gange afgiftspligtige Fiskerifartøjer have betalt Havneafgift, der erlægges for en Uge ad Gangen. For Gilleleje viser Opgørelsen derimod Fiskefartøjernes Havneafgift i Kroner.

Grenaa.	Naret.	Fiskerifartøjer.	Gilleleje.	Naret.	Indtægt.
—	1876	62			
—	1877	100			
—	1878	246			
—	1879	390			
—	1880	243			
—	1881	173			
—	1882	193	—	1882	79 Kr.
—	1883	358	—	1883	110 —
—	1884	467	—	1884	109 —
—	1885	781	—	1885	161 —
—	1886	956	—	1886	350 —
—	1887	1225	—	1887	458 —
—	1888	1334	—	1888	475 —
—	1889	1769	—	1889	542 —
—	1890	1996	—	1890	498 —
—	1891	1458	—	1891	533 —
—	1892	954	—	1892	294 —
—	1893 ^{1/1} — ^{30/11}	823	—	1893	424 —

Ved Gilleleje spille andre Fiskerier, som f. Eks. Sildefiskeriet, en stor Rolle ved Siden af Rødspættefiskeri; men baade her og særlig ved Grenaa er en Kulmination tydelig omkring 1890, samme Nar som Kulminationen i Altona.

*) Anm.: Altona er særlig Markedet for de store Rødspætter, medens Gøteborg er det for de smaa.